

Det ærede Medlem kan være overbevist om, at før det, vil den Følge komme, som han antydede. Kan man enes om en Reform som denne, vil man ikke blive staaende derved, thi det er Tegnet paa, at den offentlige Mening har faaet den Indflydelse, som den bør have paa hele Samfundets Udvikling.

Jagerslev: Jeg synes, at de ærede Talere, der idag have havt Ordet fra den anden Side af Salen, have havt meget væsentlige Indvendinger at gjøre mod det her foreliggende Lovforslag, saa at det dog maaske ikke forholder sig saaledes, at Glæden over det eller over dets Enkeltheder er saa aldeles overveiende. En Ting er man enig om fra alle Sider, og det er, at der er Trang til Forandringer i den kommunale Beskatning, og det skal ogsaa jeg erkjende saa godt som Noget. Denne Trang har givet sig et specielt Udtryk ved det her nylig indbragte Andragende fra Kjøbstædernes Byraad, og jeg finder det meget naturligt, at dette Andragende er kommet netop fra Kjøbstæderne. Jeg tror ogsaa, at de Punkter, som fremhæves i dette Andragende, ere de, som førstene at fremhæves og fortrinnsvis at rettes, men naar man fra, at dette Andragende foreligger, uden videre vil slutte, at der netop i dette Lovforslag er den Hjælp, man ønsker, og at det netop er denne Lov, som man har krævet, forekommer denne Slutning mig dog uberettiget. Jeg kan naturligvis ikke sige, at man vil være utilfreds med denne Lov, men ligesaa lidt kan Noget sige, at det er denne Lov, som er forlangt i det indkomne Andragende, hvilket den ærede Taler (S. K. Larsen), som har indbragt Andragendet, har villet antyde. Det er meget sandsynligt, at, hvis man sendte Lovforslaget til Erklæring til samtlige de Kommunalbestyrelser, som have fremsendt Andragendet, vilde mange af dem maaske dog komme til at udtale, at der findes Bestemmelser i Lovforslaget, som de ikke anse for retfærdige, og det kan ogsaa være, at de vilde sige, at der findes en stor Række Bestemmelser, som de ikke anse for mulige at gennemføre. Jeg er tilbøjelig til at tro det, og den Enes Syn kan, indtil der foreligger en Afgjørelse i saa Henseende, være omtrent ligesaa berettiget som den Andens. Naar jeg har tilladt mig at udtale, at det er naturligt, at Klagerne i det Væsentlige komme fra Kjøbstæderne, mener jeg, at Grunden dertil ganske simpelt er den, at der er Ingen, der lider under den nuværende Tilstand i den nævnte Henseende som Kjøbstæderne, og Grunden hertil er atter efter mit Skjøn den, at Kjøbstæderne have faaet den personlige

Stat som Hovedstat, medens man i Kjøbenhavn har den som Hjælpestat og paa Landet har Formue- og Leilighedsstat som Hjælpestat. Jeg tror ingenlunde, at man er saa forelsket i den personlige Stat i de Kjøbstæder, hvor den svares med 6—8 pCt., hvad det nu kan være; man føler der tværtimod stærkt Ulemperne af den. Ingen Stat er velkommen, det kan man vist gaa ud fra, og en æret Taler, der talte om Forslaget igaar, sagde endog jærlig om Næringsstaten, at den var forhadet. Jeg tror imidlertid, at, hvis man i Kjøbstæderne havde kjendt den Udvikling, der kom, efterat Loven om den kommunale Beskatning var gennemført, hvis man havde tænkt sig, at Aktieselskaber, Konfortier og anonyme Selskaber skulde tage saa stor Del i Næringsstaten rundt omkring, som det i de senere Aar har været Tilfældet, vilde man langtfra have hadet denne Stat, man vilde langt snarere have erkjendt, at den var paa sin rette Plads og en Beskatningsmaade, man trængte til. Derimod tror jeg, at, naar de Herrer ville se paa Kjøbstadsforholdene, ville de finde, at der er ikke saa ringe Utilfredshed med den personlige Kommuneskat, ikke alene fordi den har Feil og Mangler, der burde rettes, men ogsaa i og for sig, fordi den falder haardt og uheldigt. Og hvem falder den saa haardt paa? Den falder haardt paa dem, der mindst fortjener at bidrage til Kjøbstædernes Udgifter, som mindst fortjener at gjøre det i store Proportioner, den falder haardt paa dem, der have faste Indtægter, som man kan kjende, og som man kan tage og føle paa, paa Embedsmænd og Bestillingsmænd, kort sagt, paa Alle, der have faste Indtægter. Paa Næringsdrivende faar man ingenlunde fat med den samme Sikkerhed som paa de Personer, hvis Indtægter med Sikkerhed kunne beregnes. Nu kommer jo altsaa det Spørgsmaal frem: Er det ogsaa retfærdigt og billigt, at man lægger det haardeste Tryk, den største Stat til Kommuneudgifter paa den Klasse, der har faste Indtægter, og som dog virkelig volder Kommunen de mindste Gener og paadrager den de mindste Byrder? Jeg tror ikke, at det er berettiget. Dernæst opstaar det Spørgsmaal for mig, et Spørgsmaal, som blev afvist af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Wojffen), om Bedriften som saadan ikke kunde fortjene at betale nogen Stat. Jeg tror, at Bedriften som saadan kan fortjene det og bør bære nogen Stat; jeg tror, at den personelle Stat ikke kan undværes, men jeg tror, at den er bedre, mere paa sin Plads og vil være mere velkommen som Hjælpestat end som Hovedstat. Spørgsmaalet, om Bedriften som saadan dog ikke fortjener at bære nogen Stat til Kom-